

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»

۱۰ دسمبر ۲۰۱۶

افراط در تکریم و تعظیم!

زبان شناسان تکریم را از لحاظ لغوی به معانی مختلفی ترجمه و تفسیر نموده اند.

تکریم کردن: (تَکَرَّمَ) (مصدر مرکب) گرامی داشتن. حرمت کردن، احترام کردن منزّه داشتن، تعظیم: (تَکَرَّمَ) (ع مصدر) بزرگ داشتن و بزرگ گردانیدن. (تاج المصادر بیهقی).

تکریم: یعنی بزرگ کردن و بزرگ داشتن و به بزرگی صفت نمودن و بزرگ شمردن. (منتهی الارب) و یا هم تعظیم: توقیر و احترام و حرمت و تکریم و ادب و سلوک متواضعانه و کرنش. (ناظم الاطباء).

دین مقدس اسلام افراط و زیاده روی در تعظیم و تکریم اشخاص را مذمت و منع فرموده و به پیروان خویش اکیداً هدایت داده است که انسان‌ها هر اندازه والا مقام و صاحب جاه و جلال باشند از دایره بندگی خداوند متعال فراتر نمی‌روند، خداوند در (آیت ۹۳ سوره مریم) با زیبایی خاصی می‌فرماید: «إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا» (تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند، بنده خداوند مهربان می‌باشند).

اسلام به خاطر مکرر نشدن چشمه صاف و زلال توحید و حفظ اخلاص در کارها، از افراط و تفریط در تکریم و تعظیم جلوگیری به عمل آورده است، زیرا افراط در تکریم و تعظیم اشخاص، زمینه گرفتار شدن به آفت مرگبار شرک را فراهم می‌سازد.

پیروان حضرت عیسی علیه السلام به خاطر همین زیاده روی و افراط در محبت بود که گاهی حضرت عیسی را خدا، گاهی پسر خدا و گاهی نیز بخشی از الله به حساب می‌آوردند، و این عین کفر است، خداوند سبحان در این مورد می‌فرماید: «لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا النَّارُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصَارٍ». (به تحقیق کسانی که گفتند: خدا همان مسیح پسر مریم است کفر ورزیدند و مسیح خود به بنی اسرائیل گفت: ای بنی اسرائیل، الله پروردگار من و شماست، او را بپرستید و همانا هر کس به الله شرک بورزد به تحقیق خداوند بهشت را بر او حرام ساخته و جایگاهش آتش است و ستمکاران یاورانی نخواهند داشت)، در این آیت متبرکه که با تمام صراحت بیان شده است که: نصاری هم مانند یهود به نصرانیت خود دلخوش بودند و خیال می‌کردند که انتساب آنها به مسیح مانع از کافر شدن و عذاب آنها می‌شود، اما این نسبت و لقب مانع از کفر و شرک آنها نشد و اینها به مسیح که یک انسان بود نسبت الوهیت دادند، در حالی که بشر کجا

و پروردگار عالم کجا؟ و خود مسیح هم به آنها می گفت: که الله را بپرستید که پروردگار من و شماست و من مثل شما بنده خدا هستم .

افراط مزبور زمینه انحراف ایشان از شاهراه بندگی را فراهم ساخت طوری که قرآن عظیم الشان جهت تصحیح این انحراف و تبیین حق برایشان می فرماید: «يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ» (سوره النساء: ۱۷۱) (ای اهل کتاب! در دین خود غلو مکنید و درباره خدا جز حق مگوئید) .

در آیت فوق ملاحظه نمودیم که مسأله «غلو» و افراط در تعظیم و تکریم ، یکی از مهمترین سر چشمه های انحراف در ادیان آسمانی بوده است . بنابر همین منطق است که دین اسلام از آن منع به عمل آورده است.

پیامبر صلی الله علیه وسلم جهت خشکاندن ریشه شرک و انحراف مسیحیان و جلوگیری از تکرار آن در میان مسلمانان، پیروان خویش را از افراط در تکریم و بزرگداشت شخصیت وی برحذر داشت و فرمود: «لا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ. إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ. فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ» (بخاری در کتاب الانبیاء روایت کرده است) (در تمجید و ستودن من زیاده روی مکنید چنانکه مسیحیان در حق پسر مریم انجام دادند، من تنها بنده ای هستم، پس مرا بنده و فرستاده خدا بخوانید) .

خواننده محترم !

اگر به منشأ و تاریخچه پیدایش بت پرستی و انحراف از مسیر توحید در میان ملل گذشته توجه به عمل آید، به وضاحت تام در خواهیم یافت که یکی از علل پیدایش و مروج شدن بت پرستی، همین غلو و زیاده روی در تجلیل، بزرگداشت و محبت بیش از حد و مرز، نیکوکاران بوده است. زیرا چنانچه معروف است بتهای عبادت شده پس از فوت نیکوکاران؟! به خاطر بزرگداشت و زنده نگهداشتن یاد و خاطره ایشان ساخته و در مجالس نصب شده اند، ولی پس از انقراض آن نسل و گذشت مدتهای مدید نسل های دیگری جای آنان را گرفتند و چون واقعیت مسأله را نمی دانستند شیطان ایشان را چنین فریب داد که نیاکانشان آن ها را پرستش می کردند، لذا به تدریج ایشان نیز به پرستش مجسمه های مزبور روی آوردند.

الهی! پروردگارا! ما را از افراط و تفریط در عبادت و سایر اعمال تکریمه و تعظیمه افراد و شخصیت ها نگه دار و ما را در جمله امت وسط و درک کننده های روح و هدایت راستین اسلامی هدایت نیکی کن تا حتما خواسته هم به تباهی شرک مواجه نشویم. آمین یارب العالمین

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی - سعید افغانی»
مدیر مطالعات ستراتژییک افغان و مسؤول مرکز کلتوری دحقی لاره- جرمنی